

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 41.

Z KRAKOWA DNIA 21. MAIA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 6 Maia.

Dołóczenie

Zagajenia Posiedzenia publicznego Towarzystwa królewskiego Przyjaciół Nauk dnia 2 Maia 1815 przez J. W. St. niśtawo Staszica Rodcę Stannu, Prezesa tegoż Towarzystwa.

Michał Szubert Również i ten przez Najwyższą Władzę nad wychowaniem narodowem przełożoną wysłany do zagranicznych szkół głównych, końcem doskonalenia się w umiejętnościach naturalnych, a szczególniej w Botanice, odpowiedział z chwałą swojemu przeznaczeniu. Przez dwa lata ciągle doskonalać się przy takowych umiejętności Instytutach w Paryżu, został przybrany przez sławnego Mirbela do dzielenia z nim prac zawartych w ważnem jego dziele o podzieleniu roślin. Mirbel ieden z najuczeńszych Botaników, w wspomnionem dziele oddaie swemu uczniowi słusne zalety, wyznaje mianą z niego pomoc, i przyznaje mu nowe porobione odkrycia; a nawet w dowód swego szacunku i pomnego świadectwa, iedną z roślin Subertiana nazwał. Również Sekretarz w Instytucie narodowym Paryzkim sławny

Cuvier w zdawaniu sprawy o czynach klasy umiejętności z pochwałą Adama Szuberta wymienia. Z takimi zalety powrociwszy do oyczyzny, został przez Dykcyą Edukacyyną mianowany Profesorem botaniki w Liceum Warszawskim, i w szkole prawa i Administracyi.

Stanisław Węgrzecki, Prezydent miasta Stołecznego Warszawy. Mąż ten okazał się w ciągu swego urzędowania zawsze skutecznie sprzyiającym wszelkim Instytutom naukowym w tej stolicy. Doświadczyło tego nasze Zgromadzenie i doświadcza Wydział Akademicko-Lekarski Jest członkiem w dozorze nad wszystkimi w tej stolicy szkołami. Następne wydał dzieła: Rozprawę o zbiorze praw Andrzeia Zamoyskiego; Uwagi nad Moratorium; Rozprawę o prawach dla Xięstwa Warszawskiego uchwalonych; Rozprawę o professyach i professyonistach; pismo o włościanach.

Jan Lelewel. Już od kilku lat jako przypuszczony pracował w naszym Zgromadzeniu. Był Profesorem w Gimnazyum Krzemienieckiem. Wydał uwagi nad niektórymi częściami historyi Herodota, tycającemi się Skitow, i Sarmatow. Pracie

nao historii Polska; Opis panowania Bolesława Chrobrego, i Bolesława Śmiałego, był przez niego czytany na posiedzeniach Wydziału Nauk.

Karol Kurpiński. Biegłość tego Artysty w sztuce muzyki, już znana jest tutejszej Publiczności. Jest on autorem muzyki w Melodramach: Obłężenie Gdańska, Ruin Babilonu; muzyki w Operach Łaska Imperatora, Królowa Jadwiga, Szarlatan, i Pałac Lucypera.

Na członków korrespondentów wybrani zostali: Wacław Seweryn Rzewuski. Ten uczony jest członkiem wielu zagranicznych Akademii. Jest założycielem Towarzystwa, składającego się z uczonych Europy, Azji i Afryki, zatrudniających się wielkim dziełem odkrywania, i zgłębiania w rozmaitym względzie starożytności wschodu, czyli Azji, tej kołyski ludzkiego rodu.

Roman Markiewicz zwiedzał i doskonalił się przy różnych naukowych Instytutach w Niemczech i Francji. Powróciwszy do kraju mianowany przez Dyrekcyę Edukacyjną Profesorem fizyki w szkole głównej Krakowskiej. Dziełami jego: opisanie szkół publicznych w Paryżu; Rozprawa o Naturze i zasadach fizyki.

Karol Gröell artysta biegły w sztuce rycinnej, posiadający razem znajomość umiejętności fizycznych; mieszka teraz w Londynie; oświadczył chęć stania się użytecznym swojemu krajowi w udzielaniu naszemu Towarzystwu wiadomości względem wszelkich nowych wynalazków w Anglii, tak w naukach, iako w sztukach i rękodzielach.

Jerzy Kopitar Sekretarz Biblioteki Cesarskiej w Wiedniu; ten uczony oddaje się szczególniej nauce różnych dyalektów

i literatury w języku Słowiańskim. Jest autorem Grammatyki mowy Słowiańskiej w Karyntyi i w Styryi.

Wybranymi są na członków honorowych: Kustosz Koronny Sebastyan Sierakowski; ma on w pracach naukowych dawne w kraju naszym zasługi. Jeszcze za Kommissyi Edukacyney pracował w Towarzystwie Elementarnem. Od roku 1809 w czasach naytrudniejszych sprawował ważny urząd Rektora szkoły głównej w Krakowie. Wydał użyteczne i kosztowne dzieło o architekturze.

Senator Imperyum Rossyjskiego Walerjan Stroynowski: tego dzieło o sposobach ulepszenia losu włóścian obemył wiele użytecznych uwag zebranych w różnych Europejskich narodach nad tą, z tytułu miar szacowną w Towarzystwach ludzkich klasą. Pracuje teraz nad dziełem ekonomii narodów.

Uczeni Mężowie! Naszego Towarzystwa głównem jest przedsięwzięciem udoskonalać oyczystą mowę, tę nayistotniejszą narodowości cechę, cechę przez samą moc tworczą w ludach oznaczoną, podług której od wieków podzielonemi są narody. Drugiem naszym jest zatrudnieniem, zachować wiernie nieskażoną historią narodu, zachować pamięć odwiecznych oyczystych zaszczytów i znamion; pamięć świetnych dzieł, narodowych urzędności, wielkich czynów, wielkich mężów narodu sławy, tych to nietykalnych i nayszanowniejszych narodowości części. Nakoniec, naszym jest usiłowaniem dać poznać współrodakom w wszystkich stosunkach, w wszystkich płodach wewnętrznych i zewnętrznych Polaków rodowi tą ziemię, tę naydroższą narodu własność. Takie są naszego zgromadzenia zamiary,

takie Członków pracy przedmioty. **Zacni Kolledzy!** Wasze nauki, wasze dotąd prace, i dzieła były przy wyborze od nas rozważane, i przekonałiśmy się, że użytecznie dla kraiu z nami prace dzielić będziecie. **Wzywam więc was imieniem Towarzystwa Przyjaciół nauk do zabrania w gronie naszym mieysc dla was przeznaczonych.**„

Po zagaieniu, Stanisław Węgrzecki **Prezydent Miasta Warszawy**, ieden z nowo-wprowadzonych Członków, głos zabrawszy, w imieniu innych Kollegow wynurzył wdzięczność Towarzystwu za umieszczenie ich w gronie mężow, zajętych szczególniej wzrostem Literatury narodowej. Zpośród wielu myśli umieszczonych w przemowie Węgrzeckiego, okazujących skromność tego Członka, następujący iedynie wyjątek kładziemy:

„Zwycięzać trudności, nie zrażać się ich wielością, wielkie za małe, a małe za żadne uważać, nie byź płocho porywiącym się do dzieła nad siły, pomieć, że ruch ciała fizycznie, a ćwiczenie umysłu moralnie usposabia, zagrzewać się wzorami starszych Kollegow, takie będą prawa naszego postępowania, a to pod kierunkiem waszym **Zacni Mężowie!** którzy teorią doświadczeniami własnymi ubogaciliście, i coraz zamożniejszą czynicie!

W pochwałę szan. pam. Kol. **Joachima Hr. Chreptowicza** Prałat Bohusz przebiegłszy znakomite publiczne zasługi zmarłego, któremi on i prawdziwego przywiązania swego do oyczyzny dowiodł, i urzędy przez siebie posiadane nieskazitelnością charakteru uświetnił, przystąpił do nacylniejszey pochwały Chreptowicza w nadaniu włóścianom dobrze zrozumianej wolności. — Między najważniejsze dla

kraiu przysługi polica słusznie autor podaną pierwszą myśl przez Chreptowicza Stanisławowi Augustowi utworzenia oddzielney magistratury, nad edukacją publiczną czuwaiącey. Przyznaie zmarłemu wypracowanie tego całego projektu, i pamiętne zasługi, iako **Kommissarza edukacyi**, przywodzi.

Ważnych w względzie użyteczności **Rozpraw Wolffa i Jana Hoffmanna** w zagaieniu samem istotna treść już iest wyrażona.

Zakończył posiedzenie Jan **Kruszyński** czytaniem tlómaczenia własnego wierszem **Polskim Traiedy z Rasyna**, pod tytułem: *Fedra*, z której trzy Sceny Aktu pierwszego przeczytał.

Z Wiednia d. 13 Maia.

Podług doniesienia z Pragi, przybył tam d. 5 b. m. w wieczor **Naczelny Wodz Ces. Rossyyskiego woyska, Feldm. Hr. Barclay de Tolly**, z orszakiem swoim, dla obeyrzenia przechodzących przez Czechy Ces. Rossyyskich woysk, potem poprowadzenia ich na pole chwały.

Arcy Xże Jan przybył d. 3 b. m. do **Wenecyi** i wiechał tam przy odgłosie wszystkich dzwonow i radosnych okrzykach ludu. Wszystkie władze wyszły przeciw **J. Cesarzowiczowskiej Mci.** Woyska stały w paradzie.

Gazeta Berlińska Fossa zawiera następuiące wiadomości z Francyi do 1 Maia: Akt dodatkowy do Konstytucyy Państwa.

Wstęp do niego taki:

Napoleon i t. d.

„Odtąd, iak nas życzenie Francyi przed 15 laty powołało do steru rządu, staraliśmy się wydoskonalić w różnych epokach kształt Konstytucyy, stosownie do potrzeb i życzenia Naródu, i korzysta-

iąc w tey mierze z doświadczenia. Tak więc Konstytucye Państwa utworzyły się z Aktów, upoważnionych przyjęciem ich od ludu. Mielśmy w tedy za cel urządzić wielki systemat federacyyny Europeyski, króryśmy przyjęli, iako zgodny z duchem wieku, i dogodny postępowi cywilizacyi. Dla uzupełnienia onego i nadania mu zupełney rozciągłości i trwałości, iakie nadać można, odłożyliśmy do pewnego czasu zaprowadzenie niektórych ustaw wewnętrznych, przeznaczonych szczególnie ku zabezpieczeniu wolności obywateli. Celem naszym odtąd będzie iedynie powiększanie pomyślności Francyi przez ugruntowanie publiczney wolności. Ztąd wynika potrzeba uczynienia niektórych ważnych poprawek w Konstytucyach, Uchwałach - Senatu, i innych Aktach, któremi się to Państwo rządzi. Z tych przyczyn, chcąc my z iedney strony zachować z przeszłości, co jest dobrem i zbawiennem, a z drugiej zachować Konstytucye Państwa we wszystkim do życzenia i potrzeb narodu, tudzież do stanu pokoju, który pragniemy utrzymać z Europą, przedsięwzięliśmy podać ludowi dalszy ciąg urządzeń, dających do poprawienia i wydoskonalenia Aktów iego Konstytucyynych, do zabezpieczenia praw obywateli całą ich mocą, do nadania systematowi reprezentacyynemu całej iego rozciągłości, a władzom pośrednim znaczenia i powagi takich, iakich tylko żądać można, słowem, do pogodzenia najwyższego stopnia polityczney wolności i osobistego bezpieczeństwa z siłą i centralizacyą. potrzebnemi do tego, aby obcy szanowali niepodległość ludu Francuzkiego i godność korony naszej. A przeto następujące artykuły, składające Akt do-

datkowy do Konstytucyy Państwa, podane będą do wolnego i uroczystego przyjęcia wszystkich obywateli w całej Francyi. „

„ Tu następuje 67 artykułów podzielonych na 6 tytułów, a na końcu przepisy powszechne o Kollegiach wyborczych i trybie obierania; o prawie podatkowym; o Ministrach i odpowiedzialności; o władzy sądowej; o prawach obywateli.

Te 67 artykułów zawierają w treści co następuje :

„ Władza prawodawcza jest przy Cesarzu i dwóch Izbach. Pierwsza Izba, zwana Izbą Parów, jest dziedziczną. Członków iey Cesarz mianuje, a członki te nie zmieniają się, iako też ich dziedzicze płci męskiej w pro tey linii zawsze podług ich starszeństwa. W Izbie tey Xiążę Arcy - Kanclerz Państwa przodkuje. Liczba Parów nie jest ograniczona. Zasiada w Izbie, mając 21 lat, ale nie mają głosu stanowczego aż dopiero w 25 roku życia. Członki familii Cesarskiej w porządku następstwa są tem samem Parami. Drugą Izbę, nazwaną Izbą Reprezentantów, lud wybiera, a składa się z 629 członków, które przynajmniej po 25 lat mieć powinny. Prezesa Izby Reprezentantów też Izba wybiera, i jest nim aż do odnowienia się Izby. Członki iey dostają na kosztą podróży i przez czas posiedzenia illość pieniędzy, uchwaloną, przez Zgromadzenie konstytucyynne. Można ich zawsze na nowo wybrać. Izba Reprezentantów odnawia się zupełnie z prawą co pięć lat. Będąc Parem lub Reprezentantem można wszelkie urzędy publiczne piastować, wyjąwszy te, które do zdawania rachunków są obowiązane. Prefekci nie mogą być obranemi przez Kolle-

giium wyborcze departamentu, lub okręgu, gdzie urzędują. Parowie i Reprezentanci mogą być mianowani Ministrami Stanu i Radcami - Stanu. Ministrowie, którzy są członkami Izby Parów lub Izby Reprezentantów, albo którzy zasiadają w niej będąc zesłanymi od rządu, dają Izbom potrzebne objaśnienia, gdy ich wyjawienie nie szkodzi dobru krajowemu. Sessye obu Izb mają być publiczne; ale rząd może żądać zamienienia się ich w tajny wydział, gdy tego potrzeba. Cesarz może przedłużyć, odroczyć i rozpuścić Izbę Reprezentantów; ale w sześć miesięcy powinien zwołać nowe zgromadzenie. — Rząd podaje projekta do prawa; obie Izby mogą wnosić poprawki; gdyby rząd tych poprawek nie przyjął, Izby obowiązane są głosować na prawo, iakie było podane. Wolno Izbom wezwać rząd do podania prawa względem oznaczonego przedmiotu. Zadna mowa napisana, wyjąwszy zdawanie sprawy przez Kommissye lub Ministrow, nie może być czytana tak w jedney, iak drugiey Izbie. Utrzymują się kollegiia wyborcze departamentowe i okręgowe. Wybierać one będą liczbę Reprezentantów, oznaczoną dla każdego departamentu aktem i tabellą przyłączonemi do ustawy w tej mierze. Reprezentanci mogą być wybierani bez różnicy na całej przestrzeni Francyi. Przemysł i własność tak rękodzielna iak handlowa będą miały szczególną reprezentacyą. Reprezentantów handlowych i rękodzielnych wybierać będzie kollegium wyborcze departamentowe z listy mogących być obranymi, a ułożoney przez Izby handlowe i Izby poradne. — Stały podatek powszechny, czyli to gruntowy czyli ruchomy,

na rok tylko można uchwalać; ale podatki niestałe mogą być uchwalone na lat kilka. Zadnego podatku stałego i niestałego, czy w pieniądzach czy w naturze, pobierać; żadney pożyczki zaciągać, ani w wielką księgę długu publicznego wpisywać; żadnych dóbr publicznych sprzedawać ani zamieniać; żadnego zaciągu ludzi do woyska nakazać, i żadney części ziemi Francuzkiey zamienić nie można inaczej, tylko na mocy prawa. Projekta do prawa względem podatku, pożyczki i zaciągu ludzi do woyska podawane być mają samey tylko Izbie Reprezentantów. — Wszelkie akta rządu powinien podpisać Minister, mający swoy wydział. Ministrowie są odpowiedzialni za akta rządu przez nich podpisane, tudzież za wykonanie praw. Izba Reprezentantów może ich zaskarżyć, a sądzi ich Izba Parów. — Wszystkich sędziów mianuje Cesarz dożywotnie, wyjąwszy mianowanie sędziów pokoju i handlowych, które odbywać się będzie iak dawniey. Zachowuje się ustanowienie Przysięgłych. Rozprawy w rzeczach kryminalnych będą publiczne. — Francuzi są sobie równymi w obliczu prawa, czy to w przykładaniu się do podatków i publicznych ciężarów, czy w przypuszczaniu ich do urzędów cywilnych i wojskowych. Nikt nie może być od innych sędziów sądzonym, iak tylko od tych, których mu prawo wyznaczyło. Nikogo nie można ścigać, imać, więzić, ani na wygnanie skazać, tylko w przypadkach prawem przewidzianych, i to podług przepisane go trybu. — Wszystkim wolność obrządkow religijnych zabezpieczona. — Wszystkie własności posiadane lub nabyte na mocy praw, i wszelkie summy,

jakie kto ma w kraju, są nietykalne. — Każdy obywatel ma prawo drukować, i na publiczny widok wydawać myśli swoje, podpisawszy swe nazwisko, nie potrzebując na to żadney cenzury; zastrzeżoną się tylko odpowiedzialność po wydaniu pisma przed sądem Przysięgłych. — Wszyscy obywatele mają wolność podawania petycyy, które mogą podać albo do Rządu albo do obu Izb, pod zaręczeniem członka zalecającego petycją, a czytane będą publicznie; jeżeli Izba przyymie je pod roztrząśnienie, Prezes Izby zanieśe je do Cesarza. — Nadto, oświadcza lud Francuzki, iż zdając moc swoją na Reprezentantów, nie nadać im prawa wnoszenia do Izby przywrócenia Burbonów, ani żadnego Xiążęcia z tej rodziny na tron, nawet gdyby dynastya Cesarzowska wygasła; tudzież nie nadać im prawa przywrócenia ani dawney szlachty feudalney, ani praw feudalnych i czynszowych, ani dziesięcin, ani żadnego uprzywilejowanego i panującego wyznania religijnego; nareszcie, nie nadać możności zadania w czemkolwiek uszczerbku nieodzowności przedaży dobr narodowych, i wyraźnie zabrania rządowi, obu Izbom i obywatelom podawania w tej mierze wniosków. — Niniejszy Akt ma być podany do przyięcia przez lud; tym końcem utworzone zaraz będą protokoły po wszystkich Muncypalnościach, i u wszystkich sędziów pokoju, w których każdy Francuz zdanie swe zapisze. Prawo to głosowania służy także i wojskom. „

D. 27 Kwietnia polował Bonaparte. Na granice państwa dopiero d. 2 Maia wyjedzie. Owdowiałey Xźnie Orleanu, któ-

ra mieszkać będzie w zamku Chanteloup, wyznaczył, jak mówią, 400,000 fr. pensyi, a Xźnie Burbon 300,000 fr. Hr. Regnaud de St. d'Angely mianował sekretarzem stanu rodziny Cesarzowskiej. Zapewnia, iż w skarbie zastał 42 mill. fr. w papierach, a 32 mill. w gotowych pieniądzech; d. 15 Kwietnia nie znajdowało się już w skarbie iak za 14 mill. fr. w papierach, których sprzedać nie można było.

Kompanie ochotników w nadgranicznych departamentach nie mają mieć iednostaynych mundurów; same muszą się ubrać i uzbroić, i żadnego nie będą pobierać żołdu. Wszystko, co zdobędą, do nich należy: za działa, prochownice i wojskowe sprzęty zapłaci im rząd trzy części wartości. Za iedną większey wagi będą im nagrody wyznaczone. Korpus ochotników piechoty składać się ma z 1000 ludzi, a jazdy z 300. Piechota może się karabinami lub fuzyami uzbroić, a jazda pikami. W wewnętrznych departamentach mają także być korpusy ochotników urządzone, ale w ten czas dopiero w pole wyruszą, gdy rozpoczną się nieprzyjacielskie kroki, i obracć sobie mogą granice na których chcą służyć.

Bonaparte ma dotąd za sobą wojsko; lecz tak zwany dawniey trzeci stan, wyższe i niższe klasy ludu są przeciw niemu, lub przynajmniej obojętne, wyjąwszy Delfinat, Franche-Comte, Alzacyą, Lotaryngią, gdzie chłopci zdają się być za nim, równie iak w Szampanii, gdzie lud niechętny ku Burbonom, że za poniesione pod czas wojny szkody, żadney nie odebrał nagrody. Lecz będziesz się wojsko z radością biło? Nie powinienież Bonaparte obawiać się w czasie niebezpieczeństw zmiany rzeczy? Oto są ważne pytania i

trudne do rozwiązania. — Niedostatek materiałów wojennych jest w najwyższym stopniu: dobrze wiadomi rzeczy ludzie twierdzą, iż nie ma iak na 120,000 ludzi broni. Żaden pułk jazdy nie ma nad 400 koni. — Drugie zachodzi pytanie: czyli Bonaparte potrafi przekonać zagranicznych, iż nie chce panowania i zdobyczy, ale wola i interes ludu kierować na przyszłość będą jego polityką? Póki Mężowie iak Fouche i Carnot utrzymywają swój wpływ będą, nie można obawiać się nieograniczonej monarchii; ale skoro pierwsze niebezpieczeństwo przeminie, skoro zewnątrz żadna chmura grozić nie będzie, na owczas zniknie zapewne pod takim naczelnikiem wolna konstytucja ludu.

We Francji wzniecił Bonaparte nową sprzeczkę. Monitor i inne dzienniki Paryżkie ogłosiły wyrok względem wolności druku tak iak tu następuje lub tylko pierwsze jego artykuły: 1. Dyrekcja handlu Xięgarskiego i cenzura jest zniesiona. 2. Ministrowie nasi mają zlecenie uskutecznić niniejszy wyrok. Przez 4 dni był ten wyrok w Paryżu wykrzykiwany. Każdy rozumiał za granicą, iż istotnie jest wolność druku we Francji, i jeżeli z niej nie korzystano, przypisywano to strachowi, który zawsze był pierwszą sprężyną rządu Bonapartego. Lecz oto jest ten wyrok, iak znalazł się w radzie stanu i policji: 1. Art. Dyrekcja Xięgarskiego handlu i cenzura są zniesione; 2. Przyłączone są do ministerjum policji; 3. Nasi Ministrowie, &c. Stosownie do 2go artykułu, który wszystkich oszukał, a nad którego uskutecznieniem policja troskliwie czuwa, oddał niedawno pewien pisarz policji rękopis, który nie zawierał nic przeciw teźniejszemu rządowi, i potwarze tylko

zbił przeciw rządowi Ludwika XVIII. Odpowiedziała mu policja, iż wolno mu drukować to pismo, ale jeżeli jeden z niego wierz zdruku wyjdzie, tedy on i drukarz będą aresztowanemi. Autor opuścił natychmiast Francją. Cenzura dzienników zostawiona jest odpowiedzialności redaktorów. Ponieważ każdy z nich zna duch rządu, a nadewszystko obawia go się, strzeże się zatem umieścić coś przeciwnego.

Generał Radet, który odprowadził Xcia Angouleme do Cetty, jest ten sam, który dawniej wywioził Oyca S. z Rzymu.

W Gy i innych miejscach zaszły Sankiulotskie sceny. Lud w Gy oprowadzał na osie prezydenta, okna mu wytłukł i winnicę jego zniszczył, chociaż nie pochodził ze szlachty i pod Bonapartem jeszcze był mianowany.

Niedawno pokazał się na teatrze St. Martin gwardyak, który z Bonapartem z Elby powrócił, i krzychał, aby śpiewano piosnkę na pochwałę Bonapartego, którą orkiestrze rzucił. Lecz nikt jego żądania nie poparł; a gdy nie przestawał krzyczeć, wyprowadzono go, iako przerywającego widowisko. Damy powystrzygały potem lilię z tej piosnki i rzucały i liliowemi kwiatami na parter.

Bonaparte wyrzucił jednemu z Marszałków jego przywiązanie do Ludwika XVIII. na co ten odpowiedział, że Bonaparte złożył koronę. „Nie uważażeś W Pan, rzekł Bonaparte, że to był tylko podstęp wojenny? „

D. 28 Kwietnia odwiedził Bonaparte szkołę politechniczną. Nie będąc spodziewany, mało zastał uczniów, gdyż to był dzień wolny od nauk. Z temi, których

zastał odprawił ćwiczenia i obszedł całe urządzenie.

Pisma Angielskie mówią o nim: " Rzadko się publicznie pokazuje, i tak bardzo utył, iż muszą go na konia dzwigać i nie długo może ięździć. Gdy d. 18 Kwietnia przybył na teatr opery zimno był przyjęty. D. 21 gdy dana była na teatrze Francuzkim trajedya Hektora, prawie był teatr próżny. Teatr opery nieprzy- nosił pod czas iego bytności tylko 5000 fr. Ióż zaiętych tylko było za 450 fr. Nie- które kobiety omdlały na iego widok, &c.,,

Bonaparte nie długo w Paryżu zaba- wi i zdaie się do zaczepney wojny (?) uz- braiać. Pole Maiowe nie będzie tak uro- czyste, iak zanosilo się w początkach; wszystkie formalności mają być skroco- ne, iak następujący wyrok okazuje:

"Gdy zwołaliśmy prezesow wybier- czych kollegiiow na pole Maiowe, zamie- rzyliśmy sobie utworzyć w każdym de- partamencie osobne biuro z kollegiiow wy- biorczych, a potem połączyć wszystkie w jedną kommissyą, i tym sposobem pokil- ku miesiącach dopiąć naszego celu. Do te- go spodziewaliśmy się mieć potrzebny czas i spokoyność, gdyż było naszym zamię- rem utrzymać pokoy z sąsiadami, i postano- wiliśmy podpisać ofiary, które już Francya uczyniła. Zaledwo ukończona została do- mowa wojna w południowey Francyi, gdy dowiedzieliśmy się z pewnością o nieprzy- iacielskich środkach obcych Mocarstw; od tego czasu musieliśmy się do wojny goto- wać. W nowych tych stosunkach nie po- zostało nam iak przedłużyć dyktaturę, którą nam okoliczności i zaufanie ludu na- dały, lub skrócić formalności, które chcie- liśmy mieć przy nadaniu nowego aktu konstytucyynego zachowane. Interess Fran- cyi doradził nam obrac ostatni sposób. Podaliśmy ludowi akt konstytucyyny, któ- ry zaręcza razem iego wolność i prawa a Monarchią przeciw wszelkim niebezpieczeń-

stwom obalenia zaślania. Akt ten przepi- suie sposób stanowienia ustaw i zabrania tylko obrad względem niektórych nieod- miennych punktow. Chętnie chcieliśmy o- czekać przyięcia tego aktu od ludu przez wyborcze kollegiia, ale przyciśnieni okoli- cznościami, nakazał nam naywyższy inte- ress kraju otoczyć się tylko władzami naro- dowemi. W cztery dni po ogłoszeniu niniey- szego wyroku zbiorą się zatem w każ- dem głównem mieście departamentu wy- biorcze kollegiia. Naystarszy wiekiem członek zastąpi ta razą miejsce prezesa, a naymłodszy sekretarza. Potem przy- stąpią do obrania deputowanych do izby reprezentantow. Prefekci w okręgach han- dlowych zwołaią izby handlowe, które z grona swojego obiorą reprezentantow handlu i przemysłu. Ci deputowani uda- dzą się do Paryża na pole Maiowe, &c.,,

Tworzy się korpus obserwacyynego woyska Girony, który składać się będzie z 4 dywizyy piechoty, a iedney jazdy, i dowodzić nim będzie Jen. porucznik Clauzel.

Monitor zawiera doniesienie z Bar- cellony, iż w Katalonii sćiąga się 40,000 woyska Hiszpańskiego.

Z Marsylii piszą: " Poddanie się na- sze i Tulonu ocaliło, iak mówią, Xcia Angouleme. Lecz zaledwo tu trzech ko- lorową chorągiew wywieszono, gdy za- raz znieważoną została. Narodowa gwar- dya zadała sobie wiele pracy niżeli spo- koyność przywrocila. Wolność naszego portu ma być utrzymana. Z Tulonu powieziono pocztowemi końmi woyska ku granicom Hiszpańskim.

W Paryżu otworzyła się teraz, iak Szwaycarskie pisma wyrażaią, zabawna spekulacya. Postugacze, kominiarze i po- dobni Ichmoście biorą codziennie za krzy- czenie: Niech żyje Cesarz! po 15 Su, i ile razy tak krzyczą, pokazuje się Ce- sarz ludowi z okna. Jeżeli przybywaią do Paryża obcy, pytaią się ci Ichmoście czy niechcą widzieć Cesarza? Jakżeby to być mogło, odpowiadaią cudzoziem- cy? Nic łatwiejszego; dajcie nam tylko po 6 Su, a Cesarz musi się pokazać. Jak tylko odbiorą pieniądze, krzyczą aż do ogłuszenia cudzoziemcow: Niech żyje Ce- sarz! a on pokazuje się w oknie.

G

Edu
r. b.
dre
robi
nia
zna
wia
nia
czo
dow
i d
ma
wa
alle
Ka
tey
400
d.

wi
wa
dy
ty
ch
z

DODATEK
DO N^{ro} 41.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 21 MAIA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

R E K T O R

Szkoły Głównej Krakowskiej.

W skutek zalecenia JW. Dyrektora Edukacyi Narodowej pod d. 26 Kwietnia r. b. Nr. 654 ogłaszając za wakującą Katedrę Anatomii i Fیزیologii z obowiązkiem robienia preparatów, termin do ukończenia konkursu dzień 1 września r. b. wyznacza. — Podający się na tę Katedrę obowiązany jest stosownie do §. 107 urzędzenia wewnętrznego złożyć przed wyż oznaczonym terminem opis swojego życia udowodniając zaświadczeniami swoje nauki i dobre obyczaje, dołączy oraz programma, według którego życzyłby sobie dawać tej Katedry lekcye; po złożeniu zaś allegatów o dalszym toku i postępowaniu, Kandydaci będą uwiadomieni. Pensya do tej Katedry poprzedniczemi Etatami złp. 4000 była wyznaczoną. Dan w Krakowie d. 12 Maja 1815.

Liwiński.

Julian Czerwiński, S. G. K. S.

Z Włoch d. 30 Kwietnia.

(Z Wiedeńskiej Gazety Dworskiej.)

Oyciec S. cieszy się zupełnem zdrowiem w Genui, gdzie bawią także Królowa Etruryi, Xżna Wallii, tudzież wiele dyplomatycznych osób i innych znakomych cudzoziemców. D. 27 b. m. przyjechał tamże z Alessandryi Król Sardyński, z Xięstwem Modeny, którzy go w Alessan-

dryi odwiedzili. Zaraz po przybyciu odwiedził J. K. Mość z Xciem Modeny Oycz S. których Oyciec S. nawzajem nazajutrz odwiedził. Potem odwiedziły tak Króla, iako Xięstwo Modeny Królowa Etruryi i Xżna Wallii.

Angielski wojenny okręt pod Kapitanem Dickson przybył d. 14 Kwietnia z Neapolu do Genui, lecz po dwóch dniach wyszedł znowu na morze. Z pod Marsylii przybyła tamże Angielska fregata Alkmene.

Naczelny Wodz C. K. Austriackiego woyska we Włoszech, Baron Frimont, przybył d. 25 Kwietnia do Bononii, a d. 27 w nocy drogą od Ceseny do Forli. Tymże kierunkiem postępowała za nim znaczna liczba woyska.

W Rzymie panuje nayzupełniejsza spokojność i wszystkie przeciwne w tej mierze wiadomości nie zasługują na żadną wiarę.

Z Londynu d. 28 Kwietnia i 1 Maia.

(Z Gazety Hamburskiej.)

D. 23 Kwietnia wniosł P. Whitbread w niższej izbie adress do Xcia Rejenta, z prozbą, aby J. Królewiczowska Mość przedsięwziął potrzebne środki, iżby W.

Brytania nie była dla tego w wojnę wplątana, że w wykonawczą władzę we Francji przeszła w ręce prywatnego człowieka. Teraźniejszy czas, rzekł wystawia w dziejach pierwszy przykład, ażeby wszystkie ludy uzbrajały się przeciw jednemu człowiekowi. Zachodzi bowiem pytanie czyli naród z nim trzyma lub nie?

Lord Castlereagh: Szczęściem znajduję się teraz Zprzymierzyńcy w położeniu, iż mogą względem wojny lub pokoju stanowić. Rozważą więc terażniejsze okoliczności. Z naszej strony żadne nie zachodzą zachęcania, owszem Ministrowie przełożyli im wszystkie trudności, jakie się tylko znaleźć mogą. Jeżeli jednak Mocarstwa lądowe postanowią wojnę, W. Brytania wspierać ich będzie. Powrót człowieka do Francji, który złamał wszystkie umowy, jest obrażeniem wszystkich stron. Można być przekonanym, iż Bonaparte poty tylko utrzyma pokoy, poki nie nadarzy mu się pomyślna do złamania go. Nie trzeba wierzyć, ażeby się odmienił! Teraźniejsze jego położenie zawisło od zepsutego wojska, któremu sprzykrzył się pokoy i któremu nie podobało się łagodne panowanie Ludwika XVIII. Żołnierze pragnie znowu rabunku i zdzierstw w obcych krajach, i wywyższenia się. Francja należała do traktatu Pazyzkiego. Jeżeli naród Francuzki jest tyle nierozsądny i wiarołomny, iż nie dopełnia jego warunków, ponieważ był obowiązany nie oddawać Bonapartemu samowładności, tedy Europa dla utrzymania praw swoich i wolności musi przeciw Francji walczyć. Jeżeli Francja nie chce się łączyć z resztą świata dla utrzymania po-

wszechney spokojności, tedy plac boiu musi być w samej Francji. Europa nauczyć musi Francuzów, iż jeżeli tak bardzo wojny pragną, mieć ją będą, lecz nie w takim sposobie jakby chcieli, ale jak ją Zprzymierzyńcy zechcą prowadzić. Doświadczenie nauczyło Monarchów, że przyrzeczeniem tego człowieka wierzyć nie można, i że w jego postępowaniu nie ma żadnego bezpieczeństwa. Francuzi poddali się teraz Bonapartemu, ponieważ obawiali się bagnetów jego żołnierzy. Podczas układów w Chatillon postępował Bonaparte podług podwojnych instrukcyi, które dostały nam się w ręce, jak najpodstępniey. Chciał zatrzymać tak zwane główne 3 klucze do Francji, Antwerpią, Moguncyą i Alessandryą, ażeby za ich pomocą uderzył znowu na przyległe do nich kraje. Gdyby Bonaparte utwierdził się w swej mocy, rozlałby w krótkce znowu wojskowy potop na cały świat. Zniszczenie jego władzy jest wyraźnym celem wojny. Przywrocenie Burbunów jest bez wątpienia dla szczęścia świata, a zwłaszcza Francji pożądane, ale to przywrocenie nie może być jako *Sine qua non* do pokoju uważane. Proponowany adres zrobiłby niemile wrażenie w publicznem mniemaniu i ucieszyłby podłych we Francji ludzi. Takiego tylko pokoju życzyć należy, któryby nas i Europę przeciw niespokojności i spustoszeniom zabezpieczył. Wkrótce wniosę środki wsparcia Zprzymierzyńców pieniędzmi, ażeby mogli dzielnie wojnę prowadzić, przyczem równy ciężar wydatków będzie na nich spadał. Te środki na takich wsparte będą zasadach, iż zacny Członek na przeciwko mnie siedzący, który je ściśle roztrząsać będzie,

przyznać musi, iż W. Brytania nie daładowem Mocarstwom takich posiłków, które podawałyby sposobność do prowadzenia wojny. Ktoż nam zaręczy, iż nowa konstytucya krępować będzie ręce Bonapartemu. Małoż to konstytucyji miała już Francya? Gdyby konstytucyie były wstanie wstrzymywać Bonapartego, byłby pewnie nieszkodliwym iestestwem. Jeżeli Zprzymierzyńcy szczerze się wspierać będą, dopną zapewne swojego celu.

P. Flood: Ja iestem za pokojem; ale z buntownikiem, człowiekiem wyklętym nie można iak tylko w wojnie szukać pokoju. (Smiech.) Jest to prawda delikatne pytanie; ale choćby delikatniejsze ieszcze było w imie Boga i zgodnemi sercy należy rozpoczynać wojnę.

Po przymowieniu się jeszcze P. Ponsby i innych proponowany adress przez P. Whitbread odrzucony został większością 273 przeciw 72 głosow.

Na zapytanie Lorda Grey w niższej izbie d. 1 Maia czyli Angliia iest z Neapolem w wojnie? odpowiedział Minister Lord Liwerpool: Położenie nasze z Neapolem pochodzi z zawartego zawieszenia broni z iego Władcą; lecz dowodca nasz musiał mu już donieść, iż napaść którego bądź z naszych Zprzymierzyńcow uważać będzie za ukończenie zawieszenia broni; a zatem musimy się iako będący w wojnie z Neapolem uważać.

Hiszpański Admirat Don Juan Cavallo doniósł z Porto Santo Angielskiemu Admiralowi Durham w Halifax, iż nakazał ściśle zamknięcie portow, mieysc, &c. prowincyi wenezuela w południowey Ameryce, które tylko są przez rokoszany osadzone.

Officer sztabu przybył tu w przeszły

piatek od Króla Ludwika XVIII. Domyślaia się, iż przywiozł przystąpienie Króla do traktatu Wiedeńskiego pod d. 25 Marca.

Zbroiownia w Woolwich iest prawie przez znaczny wywoz dział i ammunicyi na stały ład wyprożniona. Prochu posłano tam 25,000 baryłek. Do Dunow przybyło z Francyi wiele officerow, którzy chcą prawemu swojemu Monarsze służyć.

Dodatkowy artykuł do zawartego w Wiedniu pod d. 25 Marca traktatu przymierza.

Gdy okoliczności nie dozwolą może N. Królowi W. Brytanii i Irlandyi utrzymywać zawsze w polu przepisana 2gim artykułem liczbę woyska (150,000 ludzi), ugodzono się zatem zostawić J. K. Mci do woli utrzymywać powyższą liczbę woyska, lub za każdego brakuiącego żołnierza konnego zapłacić rocznie 30 f. szt. a za pieszego 20 f. szt.

Oświadczenie.

Podpisany upoważniony od swojego Dworu został oświadczyć przy wymianie zatwierdzeń zawartego pod d. 25 Marca r. b. traktatu w Wiedniu, iż 8my artykuł, którym N. Król Francuzki iest wezwany przystąpić do niego pod pewnemi warunkami, tak rozumieć należy, że umawiające się Strony obowiązane są stosownie do zasad wzajemnego bezpieczeństwa, czynić powszechne natężenia przeciw sile Napoleona Bonapartego, iak 3ci artykuł rzonego traktatu opiewa; ale nie żeby się N. Król W. Brytanii obowiazał prowadzić wojnę, dla przepisania Francyi szczególny formy rządu. Jakkolwiek Xże Rejent życzy sobie widzieć znowu N. Króla Francuzkiego na tronie, i iakkolwiek pragnie

przyłożyć się z swoimi Zprzymierzyńcami do szczęśliwego ukończenia rzeczy, sądzi się wszelako byż obowiązanym przy wymianie zatwierdzeń uczynić niniejsze oświadczenie tak ze względu na interes N. Króla Francuzkiego, iako też ze względu na zasady, podług których Rząd W. Brytanii nieodmiennie swoimi krokami kieruje.

Hr. Clankarte posłane oraz zostały upoważnienie i instrukcja do Wiednia do zawarcia posilkowego traktatu na mocy

powyższego przymierza.

Z Bruxelli d. 4 Maia.

Wczoray wyjechał stąd Lord Wellington dla widzenia się z Xciem Blücherem. Przybył tu Ces. Austriacki poseł przy naszym Dworze Baron Binder Kriegelstein.

Znaydujące się teraz w polu Hollenderskie woysko wynosi 27,000 ludzi; Xże Wellington ma oprócz tego pod sobą 130,000 Angielskiego i innego woyska.

D O N I E S I E N I A.

Podpisany Komornik do publiczney podaie wiadomości, iż różne naczynia drewniane browarniane z wodek, iako to: kufy, półkufki, beczki, baryłki, szafliki, i tym podobne, dnia 23 Maia r. b. w godzinach rannych na Wielopolu przy Krakowie w domu pod L. 252 przez publiczną licytacją za gotową zapłatę sprzedawane będą. Chęć pomienionych materyałow nabycia mający, w miejscu i czasie oznaczonych stawić się zechcą. — W Krakowie d. 17 Maia 1815 roku.

Stefan Mochnicki, Kom. T. H. D. K. i R.

Komornik Trybunału Cywilnego Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego uwiadomia, iż z mocy Rezolucyi J. W. Prezesa Trybunału tuteyszego z dnia 11. m. r. b. do Nr. 1181 wydaney, dnia 29go Maia r. b. 1815 i następnych, w kamienicy pod Nr. 244 przy ulicy Brackiey sprzedane będą przez publiczną licytacją za Gotową srebrną Monetę. — Suknie męzkie i Futra, Bielizna, Pościel komody krzesła, kanapy, Stoły, stoliki i różne sprzęty Gospodarskie, miedź, cyna, żelazo, zwierciadła obrazy, kosztowności zegary, i t. d. — procz tych ruchomości sprzedane także będą Porcellana przednia Wiedeńska i Saska. — Obrazy Malarzow zagranicznych w Ramach i bez Ram, Brań i Dywany. Chęć kupienia mający zechcą się w oznaczonym miejscu i czasie znaydować. Dan w Krakowie dnia 19go Mea Maia 1815 Roku.

Jan Nepomucen Franki, Komornik T. C. P. I. D. K.

W dniu 25 Maia b. r. o godzinie 9 z rana w wsi Kozubowie Powiecie Szkalbmierskim sprzedawane będą przez publiczną licytacją więcey dającym i przybicie otrzymującym efekta następujące, iako to: stolik, fortepian stary, krzeselka, żyta korcy 20 i prosa korcy 38. Wszystko za gotową zapłatę.

Dan w Szkalbmierzu d. 15 Maia 1815.

Jacenty Kaweck, Komor. P. H. i Z. Szkalb.

Gdy plan Dystrybucyi w Massie Kredalney Jana Szlawskiego przez Ur. Kuratora tey Massy w Kancelaryi Ur. Podpisarza Wydziału II. złożonym został, który każdego czasu przyzrzeć jest wolno, przeto Trybunał Cywilny I. Inst. Dep. Krak. po wysłuchaniu wniosku Urzędu publicznego, wzywa wszystkich Wierzycieli Massy Kredalney Jana Szlawskiego, aby w dniu 15 Czerwca 1815 r. o godzinie 4 popołudniu na Kommissyą przed W. Gostkowskim Sędzią odbywać się mającą w Domu Władz Sądowych przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 sytuowanym stawili się, i oświadczenia swoje podali, czyli plan Dystrybucyi przyymują, lub też monita swoje przeciwko temu planowi podać chcą. — W Krakowie d. 11 Maia 1815.

Lewicki Sędzia Prezydujący.

Badeni Sekretarz.